

Hermanovský občasník

INFORMAČNÝ SPRAVODAJ OBCE HERMANOVCE NAD TOPĽOU

* ročník 6

* číslo 1/2020

* občasník

* vydáva Obecný úrad Hermanovce nad Topľou

* bezplatne

Vážení spoluobčania,

čo chvíľa bude rok 2020 minulosťou. Rok, ktorý sa da len ťažko pomenovať jedným či dvomi slovami. Najprv to bol rok v znamení volieb a predvolebného boja, pre mnohých túžobne očakávaná zmena aj prišla. No potom rok boja s pandémiou, rok plný neistoty, strachu o vlastné zdravie i zdravie svojich blízkych, rok plný rôznych opatrení, zákazov či obmedzení. Určite ste z toho všetkého unavení a možno aj znechutení, no blíži sa to najkrajšie obdobie roka, čas pokoja a rodinnej pohody, kedy očakávame príchod Božieho syna na tento svet. Preto zahodíme za hlavu všetky spory a nešváry, ignorujeme nenávisťné a uštipačné komentáre šíriace sa hlavne internetom, nevenujeme prílišnú pozornosť „zaručeným správam“ či hoaxom, ale radšej svoju pozornosť a energiu venujeme svojim najbližším. Prajem Vám teda príjemné prežitie Vianočných sviatkov, pevné zdravie a rodinnú pohodu.

S úctou

Ing. Martin IVAN, starosta obce

Hermanovský občasník týmto vydaním píše už svoju šiestu kapitolu. No toto číslo bude trochu odlišné od tých predošlých, nakoľko nám koronavírus počas roka spôsobil nemalé komplikácie či škrtý cez rozpočet. Mnoho plánovaných podujatí sa zrušilo alebo sa konali len v obmedzenom režime. Na nasledujúcich stranách sa pokúsime zhrnúť rok 2020 v našej obci.

Hospodárenie obce a investičná činnosť obce

Rok 2020 sme začínali so **schváleným a vyrovnaným rozpočtom** vo výške 373 000€. Počas prebiehajúceho roka vplyvom pandémie bol **prognózovaný výpadok v príjmoch z podielových daní** najprv na úrovni -30 000€, napokon to bola suma okolo -14 000€ (celková suma sa bude ešte v závere roka upravovať). Takzvaná **Covid pomoc od štátu** bola zhruba +11 000€. Obec získala aj rôzne dotácie a nenávratne finančné zdroje (NFP). Dotácia na **opravu obecnej budovy na družstve** z roku 2019 bola vo výške 13 500€, z čoho bola tento rok financovaná oprava strechy a výmena garážových brán – spolu cca 15 500€. Finančné zdroje poskytlo Ministerstvo financií SR, spoluúčasť uhradila obec z vlastných zdrojov.

Druhou významnou dotáciou boli financie na **rekonštrukciu hasičskej zbrojnice** vo výške 12 000€. Zbrojnica aj šatňa prešla kompletnou obnovou, zrealizovali sa nové stierky, nové požiarne interiérové dvere, nová elektroinštalácia a nová priemyselná podlaha. Po dohode s obecným zastupiteľstvom sme šatňu vybavili novou vstavanou skriňou a preložili sme vodovodnú šachtu mimo budovu. Celkový náklad bol na úrovni 15 000€. Zároveň sme doplnili **potrebné vybavenie hasičskej jednotky** v hodnote 3 000€, pričom tieto financie sme získali tiež v podobe dotácie pre DHZO. Finančné zdroje poskytl Ministerstvo vnútra SR, spoluúčasť uhradila obec z vlastných zdrojov.

Najvýznamnejšou dotáciou roku 2020 je nenávratný finančný príspevok (NFP) z Envirofondeu na **Zvýšenie energetickej účinnosti budovy ZŠ a MŠ Hermanovce nad Topľou**. Rozhodnutím bývalého ministra životného prostredia vo februári 2020 nám boli schválené financie na úrovni 92 000€. Nakoľko sme žiadali sumu vo výške 189 000€ a získali sme zhruba polovicu, padlo rozhodnutie, že pre rok 2020 zrealizujeme zateplenie obvodového plášťa a stropu nad druhým podlažím. Na dofinancovanie projektu, teda novej kotolne a nových rozvodov tepla v budove budeme žiadať financie začiatkom roka 2021, tak aby bol projekt dokončený ako celok. Určite sa mnohým núka otázka prečo sa s prácami nezačalo na začiatku prázdnin keď bola škola prázdna. Odpoveď je, že zmluvy o NFP sme z ministerstva obdržali až začiatkom septembra 2020 a bez nich sa realizácia nemohla začať. Aj keď sme na ministerstvo tlačili, nech nám pripraví zmluvy čím skôr, nebolo to možné vzhľadom na to, že rezort už riadil nový minister a na Envirofonde prebiehal audit. Napriek tomu sme to stihli v termíne aj keď práce nám komplikovalo počasie. Celková investícia bola vo výške zhruba 105 000€. Vďaka tejto podpore dostala naša škola po dlhých rokoch nový vzhľad. Finančné zdroje poskytl Ministerstvo životného prostredia SR cez Environmentálny fond, spoluúčasť uhradila obec z vlastných zdrojov.

(Dokončenie zo strany 2)

Na začiatku roka sme požiadali aj o dotáciu na **zmeny a doplnky územného plánu**, nakoľko pôvodný územný plán bolo už nutné aktualizovať, aby zahŕňal aktuálne požiadavky tejto doby a aby sa zapracovali aj výhľady do budúcnosti. Dotácia nám bola schválená Ministerstvom dopravy SR v sume 6 400€, pričom celkový náklad je na úrovni 8 000€. Na dokumentácii sa pracuje a práce musia byť dokončené do roku 2022. Prvotný náčrt je k nahliadnutiu v kancelárii obecného úradu a je možné ho pripomienkovať a dopĺňať.

Ohľadom financovania **cesty nad obcou** boli dve pôvodné žiadosti o NFP adresované Úradu vlády v pôsobnosti vtedajšieho podpredsedu vlády Rašiu zrušené terajšou ministerkou Remišovou bez udania dôvodu. No nezháľame a požiadali sme na daný projekt financie cez MAS Slanské vrchy Topľa, žiadosť je v štádiu administratívneho hodnotenia.

Tiež sme opätovne požiadali o finančné prostriedky na **zakúpenie traktora s vlečkou a čelným nakladačom** pre zefektívnenie spracovania odpadov (vyhodnotená by mala byť do apríla 2021).

Pomyselnou čerešničkou na torte je úplne **nová web stránka a mobilná aplikácia našej obce**, ktorú si každý môže bezplatne stiahnuť do svojho mobilu a mať tak všetky dôležité a hlavne aktuálne informácie hneď po ruke.

Kultúrno-spoločenské a športové podujatia

Túto časť života našej obce poznačila koronakríza asi najviac. Z kultúrno-spoločenských podujatí sa nepodarilo zorganizovať tradičné Dni obce, Úctu k starším, Vianočnú besiedku s rozsvetovaním stromčeka, Uvítanie do života či tradičnú Obecnú zabíjačku. Iné tradičné podujatia sa organizovali za obmedzených podmienok ako napríklad „neorganizovaný“ Výstup na Šimonku. Podobne na tom boli aj športové podujatia. Zrušená bola Hermanovská 10-ka či Šimonka na šupu. Preto sa pokúsime priblížiť aspoň podujatia, ktoré sa podarilo zorganizovať.

Prvý ples hermanovčanov – sa konal vo februári pod záštitou obce. Po dlhých rokoch a rozsiahlej rekonštrukcii v roku 2017 ožil tento priestor kultúrneho domu aj takouto spoločenskou udalosťou. Do tanca hrala kapela Basawell pod vedením Matúša Tkáča, o dobre jedlo sa postaral Catering SABO – Peter Sabo a o kultúrnu vložku sa postaral FS Bystrančan. Zábava trvala až do skorého rána a vraj sa všetci bavili. Dúfame len, že si to budeme môcť

čím skôr zopakovať. Chlapci z kapely Basawell v týchto dňoch vydali svoje prvé CD – Bez muziky bieda...

Ani tento rok sme si so žiakmi základnej školy pod vedením ich pedagógov nezabudli pripomenúť **výročie oslobodenia obce a výročie vypálenia obce nemeckými vojakmi**. Skromnejšie ako po iné roky sme sa presunuli na miestny cintorín k hrobu padlých vojakov a položili veniec na znak úcty k týmto udalostiam našej histórie.

Vtedajší minister obrany SR p. Gajdoš odovzdal našej obci **pamätnú medailu k 75. výročiu SNP a skončeniu 2. svetovej vojny**. Samotné odovzdávanie sa konalo na pôde Múzea SNP v Banskej Bystrici. Medaily boli udeľované obciam, ktoré boli vypálené nemeckými vojakmi.

Na poslednú chvíľu sme stihli osláviť aj **MDŽ**. V spolupráci s Úniou žien sme opäť potešili a uctili si naše ženy. Tradične nás pobavil FS Vargovčan, DFS Vargovčanček, deti MŠ a ZŠ a neobišiel nás ani Jožko Jožka. Poďakovanie patrí aj kuchárkam za ich neodmysliteľné krepky. ➤

Obmedzenia nás neobišli ani na **Deň učiteľov**, ktorý tradične organizuje Spoločný školský úrad v Hanušovciach nad Topľou v spolupráci s mestom a obcami nášho regiónu. Pre tento rok bola za našu obec navrhnutá a ocenená za celoživotné obetavú prácu v našej materskej škole **pani učiteľka Štefániková**. Zároveň jej aj touto formou za tie roky ďakujeme a prajeme hlavne pevné zdravie. ▼

Zo športových podujatí sme stihli **stolno-tenisový turnaj**. Vo všetkých kategóriách sa zúčastnilo dovedna 23 účastníkov. Medzi najmenšími svoje kategórie ovládli Emma Mičková pred Laurou Mihočovou a Samuel Niko pred Viliamom Sabom a Samuelom Liptákom. Kategóriu dievčat / žien ovládla Simona Karpáčová pred Sofiou Balogovou a Lesanou Rozkošovou. Kategóriu starších chlapcov ovládol Daniel Niko pred Marianom Petrom a Sebastianom Rozkošom. Daniel sa svojím víťazstvom kvalifikoval do kategórie mužov. Tu dominoval Ján Vasil'ov pred Danielom Nikom a Andrejom Baranom. Poďakovanie patrí všetkým účastníkom ako aj OcÚ za zorganizovanie ďalšieho ročníka tohto turnaja. ➤

Mikuláš nás samozrejme aj napriek koronakríze neobišiel a potešil deti i celý personál v škole i škôlke.

Nakoľko rozsvetovanie stromčeka bolo zrušené a ani tradičná **Vianočná besiedka** sa nemohla uskutočniť. Naši žiaci mohli potešiť básničkami a pesničkami len Mikuláša s anjelom a čertom. ➤

▲ Intenzívne sme sa pripravovali na jubilejný **40. ročník Výstupu na Šimonku**, no opäť zaúradovali protiepidemiologické opatrenia a celý oficiálny program sme museli zrušiť. No tradíciu výstupov sme neprerušili a individuálne na Šimonku vystúpilo zhruba 60 turistov. Prevažne rodinky s malými deťmi, ale i starý harcovníci. Veríme, že 41. ročník a jubileum 40. rokov od prvého výstupu si na budúci rok užijeme so všetkou parádou.

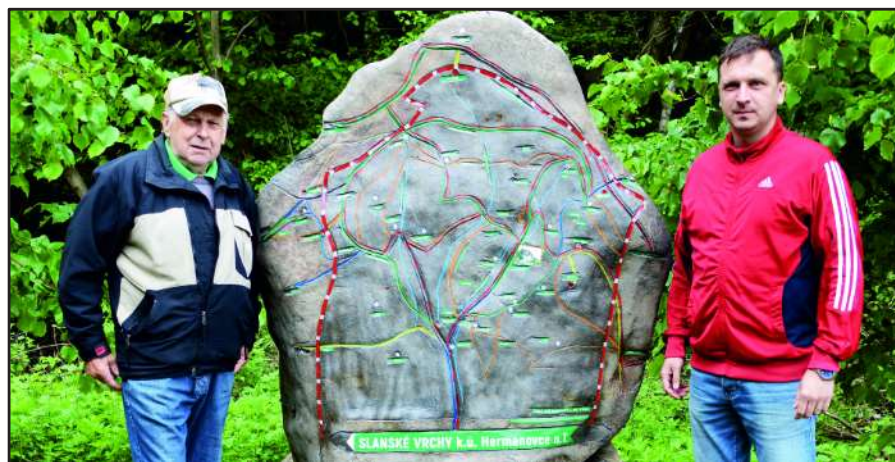

Športový deň, ktorý mal byť súčasťou **Dní obce** sa konal v areáli školy. Pre deti boli pripravené rôzne hry a súťaže, pre starších futbalový turnaj, na ktorý prijali pozvanie chlapci z Hanušoviec nad Topľou a Petrovíc.

Nemohla chýbať pena od dobrovoľných hasičov, kone p. Fabiána a skákaci hrad nám zapožičala obec Bystré za čo ďakujeme p. starostovi Hrehovi. Chutný gulášik nám pripravili poľovníci Peter Koscelník a Jozef Sciranka – ďakujeme.

V Hermanovciach nad Topľou osadili mapu Slanských vrchov vytesanú v kameni

Hermanovce nad Topľou sú jednou z brán do Slanských vrchov. Na Krížnych cestách, ktorým domáci hovoria aj Lúka pod Hančom, pomôže turistom s orientáciou nová netradičná mapa. 71-ročný Jozef Rozkoš ju vytesal do takmer 3-tonového balvanu.

Rodený Hermanovčan Jozef Rozkoš je so Slanskými vrchmi zžitý od útleho detstva, preto k nim prechováva úctu a snaží sa aj o to, aby ich čaro spoznali ostatní. Práve bývalý starosta obce (1976-1990) a poslanec obecného zastupiteľstva počas piatich volebných období založil v roku 1981, spolu s Antonom Smetanom a Jozefom Verčimákom, turistickú tradíciu výstupov na najvyšší vrch Šimonku.

„Keď je v zime sneh, najazdím v Slanských vrchoch na bežkách sto kilometrov a v hubárskej sezóne nacho-

dím ďalších dvesto,“ pripomenul Jozef Rozkoš.

Práve z jeho tvorivej dielne pochádza aj nová dominanta pri vstupe na turistické chodníky na Krížnych cestách. Ako s úsmevom vysvetlil vyučený strojár a bývalý hasič, ktorý pracoval aj v kameňolome, koronakrízu chcel prečkať zmysluplne. Keďže bol vždy kreatívny, rozhodol sa premeniť takmer 3-tonový balvan na mapu. Vhodný kameň s dostatočne rovnou plochou nakoniec našiel v starom Hermanovskom potoku.

„Keď sme kameň priviezli, manželka len zalomila rukami a opýtala sa ma, čo mám s ním v pláne robiť. Dal som ho ďalej na dvor, aby nikomu nezavadzal a pustil som sa do práce. Musím priznať, že čím ďalej, tým viac ma to bavilo,“ uviedol J. Rozkoš.

Prvým krokom bolo, že si urobil náčrt na formát A2. Potom poprenášal na kameň jednotlivé body v mierke, kde sa 10 centimetrov rovná vzdušnou čiarou jednému kilometru. Robota mu išla od ruky, užíval si aj to, že mu pomáhali vnuci a za štrnásť dní bolo dielo hotové. Zaujímavosťou je, že na zvýraznenie turistických trás použil reflexné prvky, ktoré v tme svietia. *„Niečo som v Slanských vrchoch zažil, preto som im chcel aj niečo vrátiť,*“ skromne konštatoval J. Rozkoš.

S osadením kameňa pomohla obec. Starosta Martin Ivan a Tadeáš Andrek zabezpečili potrebnú techniku. S úpravou okolia a podstavcom pomáhali syn Peter a vnuci Jozefa Rozkoša. 190-centimetrový „obelisk“ je naozaj impozantný a neprehliadnuteľný. *„Keď ma pán Rozkoš pozval k sebe na dvor, netušil som dôvod. O to viac som ostal prekvapený, keď stiahol z kameňa plachtu. Nie vždy stretnete ľudí, ktorí chcú urobiť niečo nezištne, no my, Hermanovčania, máme to šťastie, že v obci sú nielen zdatní remeselníci, ale aj lokálpatrioti ako pán Rozkoš, ktorí chcú, aby tu po nich niečo ostalo,*“ zdôraznil Martin Ivan.

Adriana Vasilišinová si splnila sen po 31 rokoch, prešla Cestu hrdinov SNP

Viac ako 750 kilometrov od hradu Devín po Dukliansky priesmyk. „Cesta hrdinov SNP“ po najdôležitejšej turistickej magistrále na Slovensku je výzvou, cieľom a dobrodružstvom zároveň. Adriana Vasilišinová z Hermanoviec nad Topľou snívala o tom, že raz ju prejde. 31 rokov. Sen si splnila počas tohto leta.

Adriana Vasilišinová je rodáčkou z Rožňavy. Ako s úsmevom pripomenula, chodiť sa naučila ako batola na chate pod Volovcom, kde jej starí rodičia trinásť rokov chatárčili. Jej obidvaja rodičia sa turistike venovali aktívne, dokonca mama viedla turistický oddiel v Rožňave „Zlaté ruže“.

O „Ceste hrdinov SNP“ začala snívať pred 31 rokmi. „V roku 1988 sa môj otec s bratom vybrali na túto cestu, ale mňa nechali doma a cítila som sa vtedy veľmi sklamaná (úsmev). Povedala som si však, že raz ju prejdem,“ vysvetľovala Adriana, ktorá je od roku 2008 členkou turistického klubu Opál Vranov.

S myšlienkou vyraziť na turistickú misiu križom cez celé Slovensko sa pohrávala už v roku 2018, ale vtedy jej to ešte nevyšlo. Definitívne sa začala pripravovať až počas minulej jesene. Podrobne si rozplánovala cestu, dávala dokopy výbavu. Veľa informácií čerpala z webovej stránky „Cesta hrdinov SNP“, so skúsenosťami sa s ňou ochotne podelili jej turistickí priatelia a ochotní radami jej pomohol tiež predseda turistického klubu Volovec z Rožňavy Viki Baláž. „Keď som si doma nabalila batoh a zistila som, že váži 19 kíl, povedala som si, tak to nie. Medzi prvými vecami, ktoré som nechala doma, bola napr. náhradná obuv. Inšpirovala som sa totiž dievčinou, ktorá prešla cestu iba v jedných topánkach. Stavila na konkrétnu značku a keďže nemala žiadne otlaky, dala som na jej radu a urobila som dobre,“ uviedla Adriana.

Na cestu sa vydala 3. júla v Bratislave so synom Marošom, ktorý ju po Malých Karpatoch sprevádzal štyri dni. Pod Havraňou skalou sa rozlúčili a zvyšok cesty absolvovala sama. „Viac som sa bála mesta, ako lesov,“ podotkla s úsmevom

a dodala: „Na turistických chodníkoch však nikdy nie ste sami. Stále stretávate ľudí. Niektorí išli oproti, s inými som absolvovala kus cesty v ich spoločnosti. Potom sme sa rozlúčili, no neskôr som stretla inú skupinku a opäť sme išli spolu. Aj v tom je čaro turistiky.“

Pri putovaní si dopriala dve jednodňové pauzy na Kráľovej studni a Donovaloch. Denne urazila v priemere 30 kilometrov, no v Nízkych Tatrách jej profil terénu dovolil prejsť napr. „len“ 15 – 18 kilometrov. „Vo svojom vnútri som bola pripravená na to, že náročné budú Kremnické vrchy, Veľká Fatra, Nízke Tatry... Čo ma však prekvapilo, a na to som pripravená nebola, bola Ondavská vrchovina. Z Bardejovských kúpeľov som prechádzala na Čiernu horu. Absolvovala som 1 800 výškových metrov a aj mimoriadne horúci deň prispel k tomu, že som bola rada, keď som sa dostala na úľuňu,“ pridala jeden zo zážitkov Adriana.

Do cieľa dorazila 1. augusta. Hoci ako turistka má Slovensko schodené, predsa len našla zákutia, ktoré ju nadchli a ukázali sa v dokonalej nádhere. Hneď na začiatku priznala, že v Malých Karpatoch očakávala viac-menej iba lesy, ale skalné miesta Záruby a Vápenná boli balzamom na dušu. „Najviac si spomínam na sedlo pod Flochovou v Kremnických vrchoch. Pripadalo mi ako rozprávkové miesto, kde ani vtáčik nezaletí. Vysoké smrek, mäkké machové podložie, strašidelné krásne,“ nadchla sa aj po čase Adriana.

Napriek tomu, že cestu mala rozplánovanú a dopredu si rezervovala aj ubytovanie, nechala si priestor i na dobrodružstvo. Okrem penziónov, chat, či turistických útulní sa dá prespávať v stane, na autobusovej zastávke alebo pri kostole, na ktorého pozemku je hneď vedľa

cintorín. Najviac adrenalínu zažila, keď vychádzala z Fačkovského sedla, odkiaľ mala namierené na Jalovské lazy, ktoré síce nie sú na mape, ale tento tip jej dal Viki Baláž. Po ceste stretla skupinu cyklistov, ktorí jej dokonca odporúčali, aby radšej pokračovala do inej doliny, čo však bolo 10 km navyše, lebo oni o žiadnych lazoch nič nevedia. „Povedala som im s úsmevom, že pôjdem ďalej a pokiaľ o mne nebudú nič počuť v správach, som v poriadku. No nebolo mi všetko až tak jedno. Bolo pol šiestej večer a predomnou iba lesná cesta. Nakoniec som predsa len objavila maringotku, kde som prespala na verande. Aj touto cestou by som sa chcela poďakovať majiteľovi, že myslel na turistov. Všade bolo totiž čisto a napr. koše boli zabezpečené proti tomu, aby z nich nedokázali vydolovať potravu medvede, ktoré sa pohybovali v okolí,“ dodala Adriana.

Prejsť v priebehu jedného mesiaca Slovenskom po turistických chodníkoch viac ako 750 kilometrov otvorí človeku novú dimenziu, ako vnímať prírodu, ako vnímať samého seba ako súčasť prírody. Adriana Vasilišinová je empatická žena, ktorá dokáže precítiť kontakt s prírodou vlastným šiestym zmyslom, preto o „Ceste hrdinov SNP“ hovorila počas celého rozhovoru s úsmevom, spokojným výrazom v tvári a predovšetkým s úctou k slovenskej prírode. „Som šťastná, že sa mi podarilo splniť si sen, ktorý som nosila v hlave 31 rokov. Každým dňom som si začala veriť viac a viac, že zvládnem ťažšie a dlhšie úseky. Získavala som novú dôveru v samú seba. Vydala som síce množstvo energie, ale domov som sa vrátila šťastná, spokojná a vyrovnaná,“ zdôraznila na záver Adriana.

Imrich Makó

PRÍHOVORY DUCHOVNÝCH

Milí Hermanovčania,

na stene našej novej predsiene visí krásny obraz Hermanovci nad Topľou – v srdci zemegule! Bol to dar od obce pri príležitosti ukončenia mojej kazateľskej služby v Hermanovciach n.T. Veľmi si to vážim, ako aj všetky prejavy vášho priateľstva a srdečnosti. Niektorí sa pýtajú, či mi nebude clivo za Hermanovcami. Určite áno! Nielenže som tu prežil takmer 18 rokov, ale zapustil som aj korene (deti a vnúčatá)! Ale clivotu premáham vedomím, že som tam, kde mám byť. A aj v Michalovciach by som rád robil to isté, čo v Hermanovciach. Nielen svojimi ústami, ale aj celým životom hlásal evanjelium. Grécky – dobrá správa! Aké je to potrebné zvlášť v dnešnej dobe. Že sa nemusíme desiť budúcnosti, obávať o svoje zdravie, alebo toho, či to finančne zvládneme. Veď náš život je úplne v Božích rukách. V rukách Toho, kto nie je vzdialený, tajomný a neviditeľný, ale sa nám stal blízkym. On vie, čo prežívame, čo nás trápi, čoho sa obávame a s čím bojujeme, veď to sám zažil! Stal sa človekom vo svojom Synovi, ktorého príchod si teraz pripomíname. Ako rád by som vám položil na srdce – prijmite vierou Pána Ježiša! Zverte mu svoj život a podťe za Ním. To je cesta nádeje, istoty a smeruje k životu. V tom zmysle sa za vás naďalej budem modliť

Peter Prištiak

A keď rodičia prinášali dieťa Ježiša, aby splnili, čo predpisoval Zákon, aj on si vzal dieťa do náručia a velebil Boha slovami: „Teraz, Pane, prepustiš v pokoji svojho služobníka podľa svojho slova, lebo moje oči uvideli tvoju spásu ...“ (L 2,27-30)

Milí čitatelia,

medzi nesplnené sny viacerých mladých milovníkov áut patrí túžba vlastniť legendárneho Kitta, snáď to najslávnejšie auto z televíznej obrazovky. Je to prerobený Pontiac Firebird z 80-tych rokov, preslávený americkým seriálom Knight Rider. Len veľmi málo ľudí si mohlo tento sen splniť. Medzi nich patrí aj mladý Slovák zo Šale, ktorý kúpil staré pozostatky tohto modelu. Vrátiť autu lesk a funkčnosť stálo kopec námahy a hlavne nekonečné množstvo peňazí. Keďže chcel s autom legálne jazdiť po cestách, musel absolvovať aj kontrolu originality. A práve tam sa jeho sen trpkosť skončil. Zistilo sa, že auto má prerezaný VIN kód, čo znamená, že nikdy nebude môcť jazdiť. Následne ho zhabala kriminálka, a tak majiteľ nemal ani auto, ani peniaze.

Neviem si predstaviť jeho žal, ale viem, že podobný trpký koniec majú očakávania mnohých ľudí, že budú mať dobrý život. „Mne sa to podarí!“ býva často mottom neskúsených. Spoliehame sa na seba, na známych, na zdravie, na peniaze, na vzdelanie, na sľubné rodinné pozadie a iné. Mám len niečo cez 30 rokov, ale dovoľm si povedať vám to s istotou, že všetky tieto veci sklamávajú. Ak chcete založiť život na niečom, čo vydrží, ostáva iba mocný Boh. Práve On sľúbil poslať na svet Spasiteľa, ktorý všetko napravi. Keď ho starý Simeon uzrel, hoc ešte len ako maličké dieťa, mohol s istotou vedieť, že Boh neklamal o spásu. Mal takú istotu, že uzrel ten najdôležitejší základ svojho života, že sa mohol s pokojom odobrať na druhý svet. Uvidel spásu sveta, aj tú svoju. Uvidel Toho, ktorý to s ľuďmi dotiahol do víťazného konca. Mnohé sny sa raz trpkosť skončia. Zvlášť tie, ktoré sme snívajú bez jediného Spasiteľa na náš hriech. Najhoršie bude, ak nás stopne tá posmrtná „kontrola originality“ na Božom súde. Ale na to sa Ježiš narodil, aby nikto z nás nemusel skončiť zle.

Máme na Vianoce čo oslavovať? Áno. Boh nás cez Ježiša opravil a môžeme plnohodnotne jazdiť po pozemských cestách, a raz aj po tých nebeských. Prajem vám všetkým radostne prežiť vianočné sviatky 2020. Pokoj, lásku a život založený na Spasiteľovi.

Mgr. Marek Ivan, evanjelický farár

VIANOCE V BUBLINE

Vianočné sviatky roku 2020 budú medzi doterajšími Vianocami minulých rokov, desaťročí a storočí osamotené ako jedináčik a izolované v karanténe ako vôbec najčudnejšie, najbláznivejšie, najneobvyklejšie, najstresujúcejšie, najnáročnejšie a najsmutnejšie sviatky, ktoré si vôbec pamätáme. Každé Vianoce sú síce jedinečné, ale stále prebiehali podľa istej zaužívanej a obvyklej schémy, síce možno trochu gýčovej, ale krásnej. Stále sme sa tešili na Vianoce, ako ich poznáme, tohto roku budeme mať Vianoce, aké vôbec nepoznáme. Budú skrátka iné, netradičné, odlišné. Kvôli alarmujúcej epidem. situácii v súvislosti s koronavírusom COVID-19, ktorý má v sebe toľko drzosti, že ani počas najkrajších sviatkov roka si nedá pohov a všetkých nás postavil do pozornosti, sme nútení prispôbiť svoje zvyky, pozmeniť tradície, upraviť svoj program, zriecť sa vecí, ktoré sme robili, a dodržiavať prísne opatrenia, o ktorých sa nám pred rokom ani len nesnívalo. Slovenskí vedci a odborníci nám dokonca pripravili Desatoro bezpečných Vianoc, ktoré by sme mali dodržiavať. Pri všetkej úcte k naslovovaným odborníkom vo svojom fachu a pri zodpovednom rešpektovaní všetkých potrebných hygien. opatrení, ktoré chránia naše zdravie, treba povedať, že niektoré odporúčania sa principiálne priečia podstate Vianoc ako takých. Veď posúďte sami: „Žite v malej bubline svojej vlastnej rodiny! Nikoho nenavštevujte! S nikým sa nestretávajte! Izolujte sa od ostatných! Vyhýbajte sa blízkeho kontaktu! Separujte sa od ľudí!“ V čase, keď v slovenských domácnostiach vonia kapustnica, perníky a medovníky, varené víno so škoricou a vyprážané rybie filé, nám ale toto vôbec nevoní. Vianoce totiž vždy boli sviatkami blízkosti, časom stretávania sa s rodinou a navštevovania príbuzných, priateľov, známych i neznámych, vytvárania partií a spoločenstva, družnosti a spolupatričnosti. Epidem. mapa Slovenska rozdelená na okresy je celá úplne čierna. Je to hrozivo vyzerajúci obrázok, ktorý nám naháňa strach, berie nám posledné štipky nádeje, oberá nás o radosť a pokoj. Takéto pochmúrne Vianoce sme si pod vianočný stromček neželali. No nedá sa dlhodobo žiť zavretí v bubline. Terajšie hyg. opatrenia sú nepochybne namieste a treba ich rešpektovať a dodržiavať. Ale vnútorne ich prijať, akceptovať, zvyknúť si na ne, zmieriť sa a stotožniť sa s nimi je nemysliteľné, pretože tak nie sme stvorení. Sme ľudia, a preto potrebujeme blízkosť, dotyk, kontakt, spoločenstvo. Boh prekročil hranice, stal sa človekom, stal sa nám blízkym tak, že sme sa ho mohli dotknúť, mať s ním bezprostredný kontakt a vytvárať s ním spoločenstvo lásky a priateľstva. Vianoce sú toho pripomienkou, oslavou i sprítomnením. Vo viere sa modlíme a v modlitbe veríme, že táto vianočná bublina čoskoro praskne, vyjdeme z nej a budeme môcť opäť normálne navštíviť príbuzných, bez obáv a strachu sa stretnúť s priateľmi, zbližka sa dotknúť a podať si ruku, objasť sa a pobožkať. Kto by to bol povedal, že do nového roku 2021 si budeme priať takéto obyčajné veci?

Mgr. Branislav Polča,

správca rímskokatolíckej farnosti sv. Urbana v Bystrom

VIANOČNÉ ZAMYSLENIE

Ocitli sme sa vo zvláštnej dobe. Vďaka pandémie koronavírusu žijeme vo väčšom strese a chaose ako inokedy. Veľmi by sme potrebovali niekoho, kto nám dá tie správne rady a prinesie pokoj. Ale práve o tom je posolstvo Vianoc. Na svet prichádza dieťa, o ktorom prorok Izaiáš predpovedá toto:

“Lebo chlapec sa nám narodil, daný je nám syn,

na jeho pleciach bude spočívať vláda a jeho meno bude Obdivuhodný radca, Mocný Boh, Večný Otec, Knieža pokoja” (Izaiáš 9:5)

Keď sa do rodiny narodí dieťa, tak sa všetko zmení. Zmení sa denný aj nočný režim rodičov a všetko sa začne točiť okolo novorodenca. Život rodiny už nikdy nebude rovnaký. Na Vianoce si pripomíname, že Ježiš je nám daný ako dieťa, okolo ktorého má byť postavený celý náš život.

Ak toto dieťa prijmem do života, náš život sa zmení. Náš pokoj, naša pohoda už nebudeme závislá od vonkajších okolností, ktoré sa neustále menia. Ale môže spočívať na niekom, kto je absolútny vládca (ako hovoria mená, ktoré dáva dieťaťu Izaiáš), ale zároveň tak osobný a tak blízky ako práve narodené dieťa. Prajem vám sviatky plné pokoja, ktorý pochádza z osobného vzťahu s Ježišom Kristom.

Marek Jurčo, Cirkev bratská

OZNAM OBECNÉHO ÚRADU

Slávnosť "Uvítanie deti do života" sa presúva na rok 2021.

Odpadové hospodárstvo

- za vyprodukovaný odpad zodpovedá každá domácnosť, nie obec
- obec vyberá poplatky len za odpad, ktorý končí v kuka nádobách pred každou bránou, na veľkoobjemné kontajnery obec doplaca
- výška poplatku sa upravuje podľa percenta separácie,
- separujeme len niečo málo cez 30%,
- zvyšuje sa zákonný poplatok z 13€/t na 22€/t za skládovanie (viď tabuľka)

Položka	Úroveň vytriedenia komunálneho odpadu x [%]	Sadzba za príslušný rok v eurách . t ⁻¹		
		2019	2020	2021 a nasledujúce roky
1	$x \leq 10$	17	26	33
2	$10 < x \leq 20$	12	24	30
3	$20 < x \leq 30$	10	22	27
4	$30 < x \leq 40$	8	13	22
5	$40 < x \leq 50$	7	12	18
6	$50 < x \leq 60$	7	11	15
7	$x > 60$	7	8	11

- vyhradený je aj kontajner na kovy za bielu budovu na družstve,
- sklo, papier a plasty môžete tiež nechať zabalené vo vreci pri garáži č. 10

- elektroodpad a staré nábytky majú tiež vyhradené svoje miesto v areáli družstva

- vo veľkoobjemných kontajneroch končí aj to čo nemá, preto ich od nového roka budú monitorovať kamery,

- veľkoobjemný kontajner na teraz ostáva pri cintoríne, druhý je za bránou v areáli družstva (veľká brána bude po 16.hod. uzamknutá, vstup len cez bráničku)

- k dispozícii sú ešte žlté nádoby na plast za zvýhodnenú cenu

- od 1.1.2021 je obec povinná zaviesť zber biologicky rozložiteľného odpadu z kuchyne (za poplatok) - domácnosť, ktorá preukáže že tento odpad kompostuje bude od poplatku oslobodená (je potrebné vyplniť čestné vyhlásenie a doručiť ho na obecný úrad)

..... zvýšme separáciu a zastavme rast cien za odpady